

de reelt hører til. Hvis det ikke er tilfældet – og det er det, den næste rapport skal vise – så er det ulovligt, og så er det et problem.

Men rapporten finder allerede nu, at den anvendte praksis er ulovlig, og jeg vil gerne have undersøgelsen om, hvorvidt hensættelserne er ført tilbage til en periode, de ikke hører til, før jeg vil træffe den konklusion. Det er derfor, jeg på nuværende tidspunkt ikke vil udtale mig så skråsikkert om, hvorvidt det var 25, der var ulovlige, eller det måske kun er de to, vi kender så godt, plus én til, som står på en af siderne, og som er en lille bitte sag.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget kort.

Jeg har hæftet mig ved to holdninger, som overrasker mig lidt, men som også skuffer mig. Den ene har været en tendens til at betegne rapporten som et partsindlæg. Jeg forstår, at man nu mener, at det var en fortalelse. Det tror jeg er klogt. Det er faktisk en nøgtern, koncis og præcis rapport – sådan som fru Elisabeth Arnold beskrev den – som rent faktisk fortæller os, at der foregik en række overtrædelser af gældende skatteregler i 1980'erne.

Det er en kendsgerning, som for mig har ganske mange konsekvenser. Skatteministeren har allerede redegjort for de beslutninger, regeringen har truffet, og de opfølgende initiativer, regeringen agter at tage, når vi kender det videre arbejdes resultat. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på.

Jeg skal derimod sige, at jeg ikke kan lade være med at hæfte mig ved, at opmærksomheden omkring denne undersøgelse og dens resultater og optagetheden af dens betydning ikke er af helt samme omfang for de forskellige partier, der er repræsenteret her i Folketinget.

Jeg må sige til hr. Jensby, at jeg tror, det er klogt, som det også var tilfældet med Det Konservative Folkepartis ordfører i dag, at vedstå, at de første udtalelser i forhold til hr. Ole Stavad vist ikke var hverken velbegrundede eller kloge. Det tror jeg er nyttigt.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg i dag sidder med en fornemmelse af, at der må være mange – jeg kan ikke undlade at sige det – at der må være mange i partiet Venstre og i Det Konservative Folkeparti, der billedlig talt har røde ører.

Når jeg ser tilbage på, hvad man har tilladt sig fra denne talerstol og i pressen at stå i kø for at få sagt om den tidligere skatteminister, hr. Ole Stavad, kan jeg ikke lade være med at sige:

Hvor ville det dog klæde Venstre og De Konservative, hvis de samme mennesker nu ville tage konsekvensen, når beretningen skal skrives i det særlige undersøgelsesudvalg.

Jeg ved godt, at det ikke er den beretning, der er til debat i dag – det respekterer jeg naturligvis. For min part vil jeg blot gøre den bemærkning, at den rapport, der nu foreligger, unægtelig sætter det særlige undersøgelsesudvalgs arbejde i et helt nyt lys.

Mange i befolkningen ville måske også få større respekt for politik, hvis de, der havde udtrykt sig skarpest og mest udokumenteret i forhold til den tidligere skatteminister, nu stod op her og sagde: Vi beklager hændelsesforløbet. Vi må konstatere i dag med denne rapport, at der ikke var grundlag for vores angreb. Det ville i sandhed være en berigelse af det politiske liv, men det overstiger nok forventningerne til dansk politik, i hvert fald når det gælder partiet Venstre.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal også gøre det kort. Jeg vil konstatere, at de kritiske indlæg, der har været, for så vidt angår kvaliteten af rapporten, fortsat står udokumenteret. De består af løse, overfladiske tilkendegivelser og noterer sig overhovedet ikke, at den største skatteekspert herhjemme, professor Ole Bjørn, klart har sagt, at der ikke er noget som helst at komme efter, hvad angår spørgsmålet om brugen af cirkulæret, idet regelsættet har været uændret gennem hele perioden.

Jeg må konstatere, at der ikke er ført noget som helst bevis for eller nogen sandsynliggørelse af, at disse påstande har noget på sig, og det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at i Venstre føler vi ikke, at vi har behov for at have røde ører, men jeg har følgende spørgsmål til statsministeren:

Drager statsministeren retspræsident Frank Poulsens rapport i tvivl? Det er den rapport, der udtrykkelig fastslår, at det var et ulovligt fradrag, og i retsbogen står, at afgørelsen blev truffet af ministeren i enighed med sine embedsmænd.

Mit spørgsmål er: Drager statsministeren rapporten i tvivl?